

Sygn. akt I C 92/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 marca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Janusz Supiński

Protokolant: Katarzyna Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 01.02.2022 r. w Giżycku

sprawy z powództwa (...) Ltd. w L.

przeciwko M. K.

o zapłatę

na skutek sprzeciwu pozwanej od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 22.06.2021r.

I. Zmienia wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 22.06.2021r. sygn. akt I C 92/21 w całości w ten sposób, że powództwo oddala.

II. Zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3.600,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt. I C 92/21

UZASADNIENIE

Powód (...) Ltd w L. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej M. K. kwoty 10.005,10 zł wraz z maksymalnymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie i kosztami postępowania. W uzasadnieniu podniósł, iż w dniu 22.08.2019 r. pozwana zawarła z (...) Sp. z o.o. w W. umowę pożyczki na okres do dnia 21.10.2019r., której pozwana nie spłaciła. Następnie - w dniu 15.05.2020r. - powód zawarł z wierzycielem pierwotnym umowę cesji szeregu wierzytelności, na mocy której nabył również wierzytelność cedenta w w/w kwocie wobec pozwanej.

W dniu 22.06.2021r. Sąd Rejonowy w Giżycku wydał wyrok zaoczny (I C 92/21), w którym uwzględnił powództwo w całości.

Pozwana M. K. wniosła sprzeciw od powyższego wyroku zaocznego, w którym domagała się oddalenia powództwa w całości na koszt strony powodowej. W uzasadnieniu zakwestionowała istnienie po stronie powoda legitymacji procesowej czynnej, istnienie stosunku zobowiązaniowego pomiędzy stronami, a także wskazała na zawarcie w umowie pożyczki klauzul niedozwolonych.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 15.05.2020r. (...) Sp. z o.o. w W. zawarł z (...) Ltd w L. umowę przelewu szeregu wierzytelności. Załącznikiem do tej umowy był wykaz wierzytelności, w którym wskazano pod pozycją 1010 zobowiązanie pozwanej z tytułu pożyczki z 22.08.2019r.

dowód: umowa k.26-32

Sąd ustalił powyższą okoliczność na podstawie dowodów z dokumentów. I wprawdzie strona pozwana kwestionowała skuteczność tej umowy, podnosząc, iż strony umowy cesji nie były należycie reprezentowane, to jednak w kontekście zalegających w aktach sprawy pełnomocnictw (k 33-40), zarzut ten należało uznać za chybiony.

Tym niemniej powództwo w niniejszej sprawie i tak należało uznać za nieuzasadnione. W pierwszej kolejności bowiem należało stwierdzić, że umowa pożyczki, na istnienie której powód się powoływał miała zostać zawarta w sposób pośredni, tj. przy użyciu Internetu. Zgodnie z treścią tej umowy kolejność zdarzeń mających doprowadzić do zawarcia rzeczony umowy przedstawiała się następująco: najpierw przyszły pożyczkobiorca winien był utworzyć profil klienta na stronie internetowej pożyczkodawcy. Następnie przyszły pożyczkobiorca powinien był potwierdzić swoje dane, w tym numer rachunku bankowego, poprzez dokonanie jednorazowej wpłaty poprzez przelew bankowy (opłata rejestracyjna) z określonym dopiskiem na tymże przelewie. Dalej pożyczkodawca dokonywał weryfikacji danych przyszłego pożyczkobiorcy i o ile ta weryfikacja przebiegła pomyślnie – pożyczkodawca informował o tym przyszłego pożyczkobiorcę drogą SMS. Następnie pożyczkobiorca powinien był skierować wniosek o przyznanie pożyczki za pośrednictwem strony internetowej lub telefonu, pożyczkodawca zaś zobligowany był do dokonania weryfikacji zdolności kredytowej pożyczkobiorcy i w przypadku pozytywnej konkluzji tej weryfikacji podejmował decyzję o przyznaniu pożyczkobiorcy stosownej pożyczki. Decyzja taka oznaczała, że pożyczkodawca przelewał na konto pożyczkobiorcy określoną kwotę i jednocześnie wysyłał do pożyczkobiorcy umowę wraz z formularzem informacyjnym. Taką procedurę przewidywała umowa pożyczki, na którą powoływał się powód. Prowadzi to do wniosku, że powód w niniejszej sprawie powinien był wykazać, że pozwana utworzyła (lub posiadała wcześniej) profil klienta, dokonała przelewu opłaty rejestracyjnej (przy tej umowie lub wcześniej przy zakładaniu profilu klienta), złożyła wniosek o przyznanie pożyczki w określonej wysokości i na określonych zasadach, wreszcie otrzymała środki pieniężne na jej rachunek bankowy (tj. ten, z którego przelewała opłatę rejestracyjną) oraz umowę pożyczki wraz z formularzem informacyjnym. Tymczasem w sprawie powód przedstawił treść umowy pożyczki, warunki pożyczki wynikające z „dobrania dodatkowej kwoty pożyczki” i potwierdzenia przelewów kwot na jakiś rachunek bankowy ze wskazaniem wszakże, że odbiorcą miałyby być pozwana. Niewątpliwie zatem powód nie zaoferował w toku procesu żadnego dokumentu ani innego środka dowodowego na potwierdzenie, że pozwana utworzyła profil klienta na stronie internetowej firmy (...), dokonała przelewu opłaty rejestracyjnej i złożyła wniosek o pożyczkę, będącą przedmiotem sporu. Brak dowodu na utworzenie przez pozwaną profilu klienta i przede wszystkim brak dowodu na uiszczenie przez pozwaną opłaty rejestracyjnej uniemożliwia weryfikację twierdzeń powoda, w tym choćby numeru rachunku bankowego, należącego do pozwanej. To zaś podważa twierdzenia powoda co do przekazania pozwanej kwoty pożyczki – sam fakt wpisania pozwanej jako odbiorcy przelewanych środków pieniężnych nie stanowi potwierdzenia, że rachunek bankowy, na który są przelewane te środki należy do tejże wskazanej osoby. O ile zatem potwierdzenie przelewu złożone przez powoda rzeczywiście jest dowodem, że środki pieniężne zostały przekazane, o tyle równocześnie nie jest wykazaniem, że końcowo otrzymała je pozwana. Co oczywiste też w realiach niniejszej sprawy – powód nie przedstawił wniosku pozwanej o przyznanie pożyczki. Zupełnie na marginesie wypada zatem podnieść, że zgodnie z art. 6 kc, to na powodzie ciążył obowiązek wykazania istnienia umowy pożyczki z wierzycielem pierwotnym i faktu przekazania pieniędzy, objętych umową pożyczki, a rygiorem niewypełnienia tego obowiązku jest oddalenie powództwa. To powód powinien był zaoferować stosowne dowody, tym bardziej, że pozwana zakwestionowała szereg okoliczności. Strona powodowa tymczasem, już po podniesieniu szeregu zarzutów przez pozwaną, porzuciła li tylko na polemice z tymi zarzutami, miast skoncentrować się na udowodnieniu swoich racji. W efekcie Sąd został zmuszony do zweryfikowania swojego pierwszego orzeczenia (wyroku zaocznego) i oddalenia, po myśli zresztą art. 720 § 1 kc, powództwa.

O kosztach Sąd orzekł po myśli art. 98 § 1 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Na koszty procesu pozwanej składa się w niniejszej sprawie jedynie wynagrodzenie pełnomocnika powoda (3.600 zł). Mając przedstawione racje na uwadze, Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku.